

Sygn. akt IV U 1239/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 czerwca 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Elżbieta Wojtczuk

Protokolant	st. sekr. sądowy Marta Żuk
-------------	----------------------------

po rozpoznaniu w dniu 1 czerwca 2016r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania R. I.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 11 września 2015 r. (Nr (...))

w sprawie R. I.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o wysokość renty

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala ubezpieczonemu R. I. wysokość renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 01 sierpnia 2015 roku na kwotę 864,81 (osiemset sześćdziesiąt cztery 81/100) złotych brutto.

Sygn. akt IV U 1239/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 11 września 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 111 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015r., poz. 748) oraz § 21 ust. 1 i § 28 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011r. (Dz. U. Nr 237 poz. 1412) w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe, odmówił R. I. prawa do ponownego ustalenia wysokości renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu wskazano, że do ustalenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru przyjęto wynagrodzenie stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne na podstawie zaświadczenia wystawionego przez Spółdzielnię Usług i Produkcji Rolniczej w M. za okres od 1.01.1980r. do 31.12.1989r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 68,42%. Ponadto podkreślono, że ubezpieczony złożył oryginalne karty wynagrodzeń, a nie dokumenty uwierzytelnione przez jednostki upoważnione do przechowywania dokumentacji zlikwidowanych lub przekształconych zakładów pracy. Co więcej na złożonych dokumentach brak daty urodzenia lub innego identyfikatora potwierdzającego, że powyższe karty wynagrodzeń dotyczą ubezpieczonego.

Odwołanie od w/w decyzji złożył ubezpieczony R. I., wnosząc o przeliczenie wysokości renty przy uwzględnieniu przedłożonych przez niego kart wynagrodzeń (odwołanie, k. 1 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, powołując się na podstawę prawną i argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji. Ponadto wskazano, że – zdaniem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych – zaskarżona decyzja jest prawidłowa, a świadczenie wnioskodawcy ustalone zostało na podstawie wszystkich znajdujących się w aktach sprawy dokumentów i obliczone na podstawie obowiązujących przepisów (odpowiedź organu rentowego na odwołanie, k. 2-3 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony R. I. posiada prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 10 września 1999r. Do ustalenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru przyjęto wynagrodzenie stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne na podstawie zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu ZUS Rp-7 wystawionego przez Spółdzielnię Usług Produkcji Rolniczej w M. za okres od dnia 1.01.1980r. do 31.12.1989r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 68,42% (zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu, k. 11 akt rentowych; decyzja z dnia 15.10.1999r., k. 20-22 akt rentowych).

Decyzją z dnia 28 lutego 2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych, po rozpoznaniu wniosku ubezpieczonego z dnia 24.01.2013r., ponownie ustalił R. I. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 1 marca 2013r. do 29 lutego 2016r. Od 1 marca 2013r. wysokość renty wniosła 813,27 zł brutto, zaś po odliczeniu zaliczki na podatek odprowadzany do urzędu skarbowego oraz składek na ubezpieczenie zdrowotne, wysokość świadczenia do wypłaty wynosiła miesięcznie 703,08 zł (decyzja z dnia 28.02.2013r., k. 229 akt rentowych).

W dniu 19 sierpnia 2015r. ubezpieczony złożył wniosek o ponowne ustalenie wysokości renty z tytułu niezdolności do pracy, przy uwzględnieniu podstawy wymiaru świadczenia od zarobków uzyskanych przez niego z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu, tj. z lat 1977-1999. Do wniosku dołączono oryginalne karty wynagrodzeń za okres zatrudnienia wnioskodawcy w Spółdzielni Usług Produkcji Rolniczej w M. (wniosek, k. 230-231 akt rentowych; karty wynagrodzeń, k. 235-246 akt rentowych).

Zaskarżoną decyzją z dnia 11 września 2015r. organ rentowy odmówił wnioskodawcy prawa do ponownego ustalenia wysokości świadczenia (decyzja z dnia 11.09.2015r., k. 247 akt rentowych).

Przy uwzględnieniu przeciętnej podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 lat kalendarzowych od 1979 do 1988 wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 70,59%, a po waloryzacji na dzień 1 sierpnia 2015r. wysokość renty ubezpieczonego z tytułu częściowej niezdolności do pracy stanowi kwota 864,81 zł brutto (projekt decyzji organu rentowego, k. 22 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego R. I. zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art.111 ust.1 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2015 poz. 748) wysokość renty oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w myśl art.15, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenie emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego:

1. z liczby kolejnych lat kalendarzowych i w okresie wskazanym do ustalenia poprzedniej podstawy wymiaru świadczenia,

2. z kolejnych 10 lat kalendarzowych wybranych z 20 lat kalendarzowych, poprzedzających bezpośrednio rok kalendarzowy, w którym zgłoszono wniosek o przyznanie renty albo o ponowne ustalenie renty, z uwzględnieniem art.176,

3. z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu, przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie renty

- a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego.

Z przedstawionych wyżej ustaleń Sądu wynika, że od 10 września 1999 r. świadczenie rentowe ubezpieczonego obliczone jest na podstawie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru wynoszącego 68,42%, który z kolei wyliczony został w oparciu o zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu ZUS (...) z 20 sierpnia 1999r. Wniosek ubezpieczonego zmierzał do przeliczenia świadczenia rentowego przy uwzględnieniu wynagrodzenia wynikającego z przedłożonych przez niego dokumentów w postaci kart wynagrodzeń z okresu zatrudnienia w Spółdzielni Usług Produkcji Rolniczej w M.. Organ rentowy odmówił ponownego ustalenia wysokości świadczenia, bowiem dokumenty dołączone przez ubezpieczonego do wniosku nie zostały uwierzytelnione przez jednostki upoważnione do przechowywania dokumentacji zlikwidowanych lub przekształconych zakładów pracy, a ponadto na kartach wynagrodzeń brak jest daty urodzenia lub innego identyfikatora potwierdzającego, że dotyczą one właśnie wnioskodawcy.

Przeprowadzone przez Sąd postępowanie dowodowe potwierdziło, iż przedłożone przez ubezpieczonego karty wynagrodzeń są oryginalną dokumentacją z akt osobowych R. I. za okres zatrudnienia w Spółdzielni Usług Produkcji Rolniczej w M.. Świadek D. S. wskazała, iż wydała ubezpieczonemu akta osobowe i kartoteki wynagrodzeń, które zostały dołączone przez niego do wniosku o ponowne ustalenie wysokości świadczenia z dnia 19 sierpnia 2015r. Podkreślenia wymaga, że świadek była główną księgową w Spółdzielni Usług Produkcji Rolniczej w M. w latach 1987-2007, a także była likwidatorem w/w Spółdzielni, która została zlikwidowana w 2007r. Z uwagi na brak środków na przekazanie dokumentacji do archiwum, obecny właściciel udostępnił pokój, w którym znajduje się szafa z aktami osobowymi pracowników Spółdzielni. Ponadto świadek wyjaśniła, iż po rozwiązaniu umowy o pracę wnioskodawca otrzymał świadectwo pracy i druk (...), w którym wskazano wynagrodzenie wynikające z kartotek z akt osobowych ubezpieczonego. Sąd ocenił zeznania świadka jako w całości wiarygodne, spójne i logiczne. Wobec powyższego, ubezpieczony wykazał autentyczność przedłożonych kart wynagrodzeń, na podstawie których zostały sporządzone zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 1 marca 2001r. znajdujące się w aktach rentowych za wnioskiem o ustalenie kapitału początkowego.

Na zlecenie Sądu organ rentowy opierając się na w/w dokumentach przygotował projekt decyzji o przeliczeniu wysokości renty wnioskodawcy w trybie art. 111 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, z którego wynika, iż wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynosi 70,59%, zaś wysokość renty na dzień 1 sierpnia 2015r. stanowi kwota 864,81 zł brutto. Niewątpliwie tak obliczony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia jest wyższy od poprzednio wyliczonego, a wynoszącego 68,42%. Należy także zwrócić uwagę, że do wyliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru świadczenia wynoszącego 70,59% jako 10 najkorzystniejszych lat kalendarzowych przyjęto lata 1979-1988, przy czym wcześniej wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia określono w oparciu o lata 1980-1989. Ubezpieczony zgodził się z wyliczeniem organu rentowego wysokości jego renty i z nowo wyliczonym wskaźnikiem wysokości podstawy wymiaru wyliczonym przez ZUS na 70,59% (k. 29 akt sprawy).

Mając na uwadze powyższe okoliczności, na podstawie art.477¹⁴ § 2 kpc, Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, ubezpieczonemu R. I. wysokość renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na kwotę 864,81 zł brutto od dnia 1 sierpnia 2015r., tj. od miesiąca, w którym ubezpieczony wystąpił z wnioskiem o ponowne ustalenie wysokości świadczenia.